

Autorisasjon

Å være dyrepleier er en beskyttet tittel. Det innebærer at alle som kaller seg dyrepleiere må ha autorisasjon i Norge. Autorisasjon gis til søkere med bestått dyrepleierutdanning som godkjennes av Mattilsynet. [For søknad om autorisasjon er det Mattilsynet som skal kontaktes.](#)

Som autorisert dyrehelsepersonell er tittelen dyrepleier beskyttet. Personer uten autorisasjon har ikke adgang til å bruke denne tittelen eller en tittel som ligner, eller en som kan gi inntrykk av at vedkommende har autorisasjon. Reglene rundt tittelbruk finnes i LOV 2001-06-15 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell (dyrehelsepersonelloven) kapittel 2 med tilhørende forskrifter.

De som er utdannet som dyrepleiere ved NVH, vil som regel få autorisasjon. Dette er regulert i [forskrift 2003-05-27 nr. 657 27. mai 2003](#) om dyrepleiere.

De som er utdannet som dyrepleier i land innen EØS, kan få autorisasjon. Ett av vilkårene er at søkeren er statsborger i et EØS-land. Dette er regulert i [forskrift 2009-01-19 nr. 77](#).

Vi anbefaler personell uten autorisasjon å kalle seg klinikkassistent, da også tittelen veterinær er beskyttet.

Hva innebærer autorisasjon?

Autorisasjonen er en bekreftelse fra myndighetene (Mattilsynet) på at man oppfyller de formelle og faglige kravene til dyrepleiertittelen. Autorisasjonen skal sikre at dyrepleieren har de nødvendige kunnskapene til yrket, og danner utgangspunkt for de rettigheter og plikter dyrepleiere har i forhold til forsvarlig yrkesutøvelse. Med autorisasjon følger et selvstendig og personlig ansvar for å utføre sine arbeidsoppgaver forsvarlig, hvilket innebærer at det stilles krav om faglig og etisk høy standard hos den som er autorisert. Det betyr blant annet et ansvar for å holde seg faglig oppdatert og til å avstå fra å gi behandling på områder som en ikke behersker eller har kompetanse til å utføre.

Tittelen dyrepleier er en beskyttet yrkestittel som autorisert dyrehelsepersonell og vi er dermed pliktige til å følge [dyrehelsepersonelloven](#).

Et juridisk ansvar

Dyrepleierens ansvar og plikter utledes av henholdsvis lover, forskrifter og andre bestemmelser. Sentralt står dyrehelsepersonelloven.

Dyrehelsepersonelloven angir ulike administrative reaksjoner som kan rettes mot dyrehelsepersonell som bryter lovpålagte plikter. En administrativ reaksjon kan være alt fra en skriftlig advarsel, som er den mildeste form for reaksjon, til tilbakekalling av autorisasjon, som er den strengeste reaksjonsformen.